

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13154

гр. София, 03.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
закрито заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разглежда дело номер **3894** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. П. К., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №26-4332-001346/17.03.2026 г. на полицейски инспектор при сектор "Пътна полиция" - СДВР, с която на Д. П. К. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з)гг) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1, от ЗДвП, в която е направено особено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 172, ал.6 от ЗДвП, за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт.

По допустимостта на искането:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК има годен предмет, тъй като е се иска спиране на предварителното изпълнение на акта, което предварително изпълнение произтича от чл. 172, ал. 6, ЗДвП. Като оспорващ самата заповед, Д. П. К. е легитимиран да търси спиране на предварителното му изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Подадено с жалбата искането се явява допустимо.

По основателността на искането:

Съгласно чл. 171, ал. 1, б. з)гг) ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, предвижда прилагането на ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 ЗДвП се прилага с мотивирана заповед от

ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, като налагането на ПАМ се извършва чрез отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2 / чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП/. В случая мярката е приложена с издаването на ЗППАМ.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по чл. 172, ал. 1 се извършва по реда на АПК, а съгласно ал. 6 на чл. 172 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

По същество искането е основателно.

Предварителното изпълнение на заповедта е по силата на закона /чл. 172, ал. 6 ЗДвП/, поради което приложим е редът на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП законодателят е допуснал предварително изпълнение на заповедта при презумиране наличието на важни обществени интереси, които трябва да бъдат защитени.

В хипотезата на специална законова норма, допускаща предварително изпълнение на административния акт, административният орган е освободен от задължението си да обосновава някоя от материално правните предпоставки на чл. 60 от АПК – те се презюмират, като се приема, че обществения интерес е надделяващ. Законодателят е предвидил в чл. 166, ал. 2 от АПК кои са предпоставките да се иска спиране на предварителното изпълнение по издадена и обжалвана заповед – причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда - имуществена или неимуществена вреда, което следва да е достатъчно вероятно. При прилагането на цитираната норма трябва да се прецени дали защитата на частния интерес може да бъде противопоставима на обществения интерес и да го преодолява, като в тежест на молителя е да докаже причинно-следствената връзка между изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт и настъпването на значителни или трудно поправими вреди, противопоставими на обществения интерес.

За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

В случая жалбоподателят твърди, че са налице основания за спиране предварителното изпълнение на заповедта, тъй като поради отнемането на СУМПС ще бъде възпрепятстван да полага труд, както и да се грижи за семейството си, за което представя и писмени доказателства.

Спирането на изпълнението на обжалвания административен акт е вид обезпечаване на жалбата срещу него.

Във всички случаи съдът дължи преценка и за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 АПК.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е и приложената мярка по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП, са форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 1 ЗДвП, е осигуряване

безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на нарушенията.

Разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.

Представените по делото доказателства не обосновават необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел.

Съдът намира, че в случая е налице основание за спиране на предварителното изпълнение на наложената ПАМ, предвид представените доказателства. Предварителното изпълнение на оспорената ПАМ би довело до невъзможност на жалбоподателя да упражнява трудова дейност и да се грижи за болен близък и малкото си дете при липса на СУМПС.

Визираните последици представляват значителни вреди, а обстоятелствата, на които се позовава молителят в искането си, са нови по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Отнемането на СУМПС в случая не е свързано само обичайно предполагаемо неудобство при лишаването на правоспособен водач от възможност да управлява автомобил, а пряко засяга сферата на жалбоподателя.

Налице е и нарушаване на разпоредбата на чл. 6 от АПК, прокламираща принципа за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията. При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ по временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя би изпълнила типичните за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, Трето отделение, 57 –ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001346/17.03.2026 г. на полицейски инспектор при сектор "Пътна полиция" - СДВР, с която на Д. П. К. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з)гг) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал.1, от ЗДвП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Р България в 7-дневен срок от съобщаването му.